

Ἑλλάδα ἢ τὴν Πελοπόννησο. Τὸν ἴδιο καιρὸ σημειώνεται καὶ στὴ Ζάκυνθο (Ζώη, ὁ.π. τόμος Α', σ. 398).

Σταμάτης Παντής. Καὶ αὐτὸς πιθανότατα μὲ ἴδια προέλευση ὅπως ἡ προηγούμενοι.

Δήμος Κουτρούκῃς. Τὸ ἐπίθετο εἶναι γνωστὸ ἀλβανικὸ (Α. Μηλιαράκη, Γεωγραφία πολιτικὴ νέα καὶ ἀρχαῖα τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας, Ἀθήνησιν 1890, σ. 93).

Μαρία Βοδίλενα. Τὸ Βοδίλας σημειώνεται καὶ στὴ Ζάκυνθο (Ζώη, ὁ.π., σ. 98), δὲν εἶναι ὅμως γνωστὴ ἡ προέλευσή του.

11. Καταρχω. Πρώτη μαρτυρία γιὰ τὸ χωριὸ αὐτὸ στὸ Πυργὶ τῆς Σάμης ποὺ σώζοταν στὴν Κεφαλονιά μέχρι τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1953. Οἱ κάτοικοί του ἔχουν κατοικήσει τώρα στὸ μετασεισμικὸ οἰκισμὸ Ἀγίος Νικόλαος στὴν περιοχὴ τοῦ Πυργιοῦ.

12. Διμός Γαρδικιότης. Οἰκογένεια ἀπὸ τὴν Ἡπειρο. Κατοικεῖ στὴν περιοχὴ τοῦ Πυργιοῦ ὅπου καὶ ἄλλες οἰκογένειες ἰδίως Ἀλβανῶν *stradioti*. Μὲ τὸ ἐπίθετο σημειώνεται πάρα κάτω στὸ ἔγγραφο βαφτιστικὸ Μουρίκης.

14. Ἰωάννης Κανάβης. Τὸ ἐπίθετο δὲν εἶναι γνωστὸ ἀπὸ ποὺ ἔχει καταγωγὴ. Δὲν ὑπάρχει σήμερα στὴν Κεφαλονιά.

2

Τ.Ι.Α.Κ., Ν.Α.Κ., Νοτάριος Μαυροιωάννης ἱερεὺς Ἀνδρέας 5 (Φ.Μ 56) 1ον βιβλίον συμβολαίων 1568 - 1576, φ. 91^v.

1571 Σεπτεμβρίου 10.

Περίληψη : Ὁ μισερ Ἀντώνης Δαούδηνα, διοικητὴς τῶν πυροβολητῶν στὴν Κεφαλονιά ποὺ θὰ παντρευτῇ τὴν Μήλω (Διμισιάνου), δίνει ὑπόσχεση δωρεᾶς ἀρραβόνων εἴκοσι πέντε φλωριά, στὴν τρέχουσα ἀγοραστικὴ ἀξία ποὺ ἔχουν, κατὰ τὰ ἤθη καὶ συνήθειες τῶν καλῶν «Ρομέων» ποὺ ἔχει δικαίωμα ἡ Μήλω νὰ τὰ παίρνη ἀπὸ τὴν περιουσία του. Ἀκόμη τῆς κάνει χάρισμα ἓνα δακτυλίδι χρυσό, ποὺ ἦταν καὶ δακτυλίδι τοῦ ἀρραβόνα ποὺ ἔγινε τὴν ἴδια ἡμέρα. Μάρτυρες ὁ Σταμάτης Τραυλός, ὁ Δῆμος Μάντουκας καὶ ὁ μαστρο Ἰωάννης Δαμοδός.

Τὸ κείμενο τοῦ ἐγγράφου

αφοα ημ(ε)ρ(α) ἰ του Σεπτεβριου μηνος. Μησερ Αντο(νης) Δαούδηνα κάπον δε Λουμπαρδέρησ² / στὴν Γγεφαληνια ανήρ της ανωθ(ε) κυρα Μίλοσ ταζη της αυτῆς κυρα Μίλοσ δι αρεβόνες της³ / φλορια κουρέντι κε οἶτι ηκοσι πεντ(ε) ηστα ηθη καὶ πάτι τον καλὸν Ρομέον να τα λάβην⁴ / απο τα καλά του ανωθε μισερ Αντο(νη) χαρίζη της και ενα δακτηλίδι χρυσό οπου της εδο⁵ / σεν τὴν σήμερον αρεβόνα. Μαρτ(ν)-^N

ρ(ια) κυρ Σταμάτης Τραυλός και κυρ Δίμου Μάντουκ(α) και μαστρο⁶/ Ιω(αννη) Δαμοδό.

ΣΧΟΛΙΑ

Τὸ ἔγγραφο ἀκολουθεῖ προηγούμενο πὺ εἶναι προικοπαράδοση ρούχων καὶ κτημάτων καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο γίνεται γνωστὸ τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα τῆς νύφης πὺ ἀκούει στὸ ὄνομα Μήλω (Μηλιά) καὶ πὺ λέγεται Ἀντώνιος Διμισιάνος.

Στιχ. 1. Μ η σ ε ρ Α ν τ ο ν η ς Δ α ο ὕ δ η ν α. Τὸ ἐπίθετο ἀσφαλῶς εἶναι Da Udine καὶ ἀσφαλῶς δηλώνει τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς του πὺ εἶναι ἡ ἰταλικὴ περιοχὴ τοῦ Udine.

κα π ο ν δ ε Λ ο υ μ π α ρ δ έ ρ η σ. Ἀπὸ τὸ Capo de Lombardiere=ὁ ἀρχηγὸς τῶν βομβαρδιστῶν. Τὸ κανόνι τὴν ἐποχὴ αὐτὴ συχνὰ σημειώνεται σὰν λουμπάρδα καὶ λομβάρδα.

3. κ ο υ ρ ε ν τ ι. Ἀπὸ τὸ corrente=τρέχουσα ἀγοραστικὴ ἀξία προκειμένου γιὰ νομίσματα.

πα τ ι. Ἀπὸ τὸ patto=συμφωνία, ὅρος (βλ. καὶ Ζωή, ὁ. π. τόμος Β, σ. 376).

5. Σ τ α μ α τ η ς Τ ρ α υ λ ό σ. Ἡ οἰκογένεια μὲ γνωστὸ βυζαντινὸ ὄνομα κατοίκησε κυρίως στὴν περιοχὴ τοῦ Κάστρου ὅπου καὶ τὸ χωριὸ Τραυλιᾶτα μέχρι σήμερα.

Δ ι μ ο υ Μ ά ν τ ο υ κ α. Πιθανότατα τὸ «Μάντουκας» εἶναι μεσαιωνικὸ ἐπίθετο τῆς Κεφαλονιάς ἀπὸ ὅπου καὶ τὸ γνωστὸ τοπωνύμιό τοῦ ΙΓ' αἰῶνα «Μανδουκάτον» (Τζαννετάτου, ὁ. π., σ. 40, 45 καὶ 152).

5/6. Μ α σ τ ρ ο Ι ω α ν ν η Δ α μ ο δ ό. Τοῦτος ὁ Δαμοδὸς εἶναι ἴσως ὁ παλαιότερος πὺ ἀπαντᾷ μὲ τὸ ἀξιόλογο αὐτὸ ἐπίθετο στὴν Κεφαλονιά, ἴσως ἀπὸ τοὺς Δαμοδοὺς τῆς Κέρκυρας πὺ σημειώνει ὁ Ζώης νὰ πηγαίνουν καὶ στὴν Ζάκυνθο (Ζώης, ὁ. π., σ. 145).

3

Τ.Ι.Α.Κ., Ν.Α.Κ., Νοτάριος Μαυροϊωάννης ἱερεὺς Ἀνδρέας 5 (Φ.Μ 56), 1ον βιβλίον συμβολαίων 1568 - 1576, φ. 123^v - 124^v.

1572 Μαρτίου 19

1572 Ἰουνίου 11

1572 Ἰουνίου 14

1572 Ἰουνίου 15

1572 Ἰουνίου 22

1572 Ἰουνίου 22

1572 Ἰουνίου 22

1572 Ὀκτωβρίου 31

1572 Ὀκτωβρίου 31

Π ε ρ ί λ η ψ η : Στις 19-3-1572 ὁ ἐπίσκοπος Κεφαλονιάς - Ζακύνθου Παχώ-